

XXIII.évf.2013.Szeptember

KOLPING

Magyar Kolping Szövetség Lapja

www.kolping.hu

Kolping Imanap Ruandáért

Kolping Adolf születésének 200. jubileumának évében

Ruanda az ezer hegy országa, Magyarországnál három és félszer kisebb ország Afrika középső részén, az Egyenlítőtől délre, Ugandával, Tanzániával Burundival és a Kongói Köztársasággal határos. Neve bantu népvétet őríz. Az egykori német gyarmat 1920 és 1962 között – Népszövetségi, majd ENSZ gyámsági területként – belga fennhatóság alá tartozott.

Burundival együtt, Ruanda-Urundi néven. Függetlenségét 1962-ben kiáltotta ki. Az ország felszínének zömét a Kelet-afrikai-magasföld uralja, amelyet nyugatról a Kivu-tó árka, északon pedig a vulkanikus Virunga-hegység határol. Földje ásványkincsekben szegény, csak volfrámot, aranyat, berillt bányásznak elenyésző mennyiségben. Afrika legsűrűbben lakott országában – felaprózott parcellákon – kávé, teát, földimogyorót, maniokát, banánt termesztnek. A földművelő hutu és a főleg állattenyésztésből élő tuszi törzsek állandó viszályban állnak egymással, ami 1994-ben népirtásig fajult. A lakossága átlagéletkora nagyon fiatal, túlnyomórészt vidéken nagy szegénységben él. A lakosság 90%-a katolikus vallású.

Kolping munka Ruandában

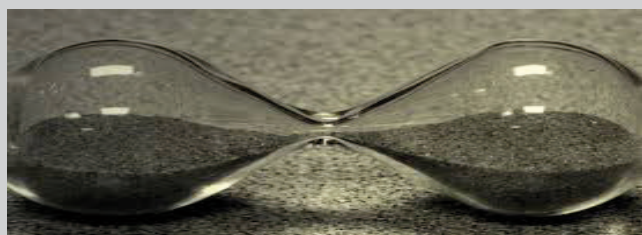
1999. december 19-én alakult meg a Nyamiyaga egyházközségben Honoratus Mwaheni atya vezetésével az első Kolping Család. Három évvel később kezdenek szerveződni a Kolping Családok. 2008. március 30-án Msgr. A. Werner alapította meg a Ruandai Kolping Szövetséget. Jelenleg 40 Kolping Család működik 1375 aktív taggal. Mivel a tagság zöme vidéken él, ezért a kolping munka főleg a mezőgazdasághoz kapcsolódik.

Állattenyésztő, növénytermesztő, komposztáló tanfolyamokat szerveznek, nem csak tagjaiknak. Óvodákat tartanak fenn, anyagilag támogatják a tanulni vágyó fiatalokat, segítséget nyújtanak egymás házaik tatarozásában, iskolai felszereléseket gyűjtenek és osztanak szét, egészségügyi ellátást szerveznek. Asszonyoknak különféle kisvállalkozások beindításában segítenek, mint pl. fodrászat, fényképész üzlet, különböző kézzel készült termékek eladása, de segítséget nyújtanak a marha tartásban és szaporításban is. Szabad idejükben a helyi népszokásokat, népdalokat, népi táncokat, tradicionális sportokat elevenítik fel. Lelki életük is igen gazdag. A tagok egymásért, a szegény sorsban élőkért felajánlott imáikkal, zarándoklatokkal is segítik és erősítik egymást. Kérjük a magyar Kolping családokat, hogy ajánljanak fel egy szentmisét Ruandáért. A szentmise liturgiája a Kolping honlapon elérhető.

Az idő

Képzeld el egy bankot, ahol minden reggel 86.400 forint kerül a számládra. Ez nem marad meg a holnapi napra. Minden este lenullázódik, akármennyit is használtál fel a nap folyamán. Hát akkor mit lehet tenni?

Természetesen használd fel MINDET!

Mindannyiunknak van egy ilyen bankja. Ez az IDŐ. Minden reggel 86.400 másodperccel gazdagabbak vagyunk. Minden este lenullázódik, elveszik, akármennyit is használtunk fel céljaink eléréséhez. Soha nem marad egyensúlyban. Soha nem lesz több, egy másodperccel sem. Minden új nap új számlát nyit nekünk és minden új este újra felégeti a maradékot. Ha elmulasztod felhasználni az aznapi betéted értékét, elveszik. Soha nem kapod vissza. Nem íródik jóvá „másnap”.

A jelenben kell élned a mai betétet használva. Befektetni, hogy a lehető legtöbbet tudj vásárolni egészségből, boldogságból és sikerből! Az óra forog. Tedd meg ma a lehető legtöbbet!

Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÉV, kérdezd meg a diákat, akinek ismételnie kell.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÓNAP, kérdezd meg az anyát, aki koraszülöttet hozott a világra.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY HÉT, kérdezd meg a hetilap szerkesztőjét.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY ÓRA, kérdezd meg a szerelmest, aki a találkozóra vár.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY PERC, kérdezd meg az utast, aki lekéste a vonatot.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY MÁSODPERC, kérdezd meg az autóst, aki nem tudta elkerülni a balesetet.

Hogy megértsd, mennyit ér EGY TIZEDMÁSODPERC, kérdezd meg a sportolót, aki ezüstérmet nyert az Olimpián.

Minden pillanat kincs, ami a tiéd. És becsüld meg jobban, mert megoszthatod valakivel, akivel tökéletesen elköltheted. És emlékezz, hogy az idő senkire sem vár. A Tegnap történelem. A Holnap rejtelem.

A Ma ajándék.

A barátok nagyon ritka drágakövek, de igazán. Mosolyt varázsolnak az arcodra, és bátorságot adnak a sikereidhez. Meghallgatnak, megdicsérnek és mindig nyitva tartják a szívüket neked.

TARTALOM

Kolping világméretű időszerúsége

A nyomor elleni küzdelem mai varázsigéje : „segítség az önszolgáltatáshoz”. Képletesen kifejezve:.....

4

Augsburgban jártunk
Az Augsburgi Egyházmegye főprézesének Alois Zeller atya személyes meghívásának tettünk eleget amikor Augsburgba utaztunk...

Partnerkapcsolati jubileum

Augusztus első napjaiban a pécsi Pius Kolping Család tagjai a már hagyományosnak számító cserelátogatás keretében utaztak.....

15

Kolpingos biciklitúra a Balaton körül

Nagyon örültünk, amikor áprilisban Krisztián megkeresett bennünket, hogy lenne-e kedvünk velük tartani júliusban két keréken..

- Oberwesel az utolsó állomás 6. oldal
- Újra együtt a csapat 6. oldal
- Nemzetközi Kolping találkozó 7. oldal
- Gyémánt misés prézes 9. oldal
- Innsbruck 10. oldal

- Kolping akadémia Diósgyőrben 11. oldal
- Vakáció közösségben 13. oldal
- Mikor tűnik el a magyarság 15-16. oldal
- Nemzetközi hírek 17. oldal
- Programajánló 20. oldal

Szerkesztőbizottság: Dr. Bolberitz Pál, Nagy Sándor, Hudson Judit, Kaiserné Jósmai Ágnes, Kondrik István, Nagy Árpádné **Szerkesztőség:** 1035. Budapest, Vihar utca 8.

Telefon: 250-1239 Fax: 388-7394 e-mail: ujsag@kolping.hu **Kiadó:** A Magyar Kolping Mozgalomért Alapítvány **Nyomda:** Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Kéziratokat nem őrzünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt áll. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Kövess minket a Facebookon is:

<http://www.facebook.com/pages/Magyar-Kolping-Szövetség/147283235345540>

Kolping világméretű időszerűsége

Kolping szándéka: bátorítás öntevékenységre

A nyomor elleni küzdelem mai varázsigéje: „segítség az önsegítéshez”. Képletesen kifejezve: az éhezőknek nem halat, hanem horgászbotot kell a kezébe adni. Kolping Adolf már több mint 100 évvel ezelőtt felismerte, hogy az esetenként nyújtott segítség csupán átmenetileg használ. Tapasztalatból tudta, hogy hosszútávon csak az érintett személyek saját aktív közreműködése biztosíthatja helyzetük javulását. Csak az fog határozottan és tevékenyen hozzáfogni életkörülményeinek megváltoztatásához, aki ráébred, hogy saját magának kell irányítania a sorsát. A helyzetét felmérve ezért nem szabad tétlenül maradnia, hanem a saját életcélja megvalósításán kell felelőséggel munkálkodnia. Kolping ezt a követelményt egyszerűen így fejezte ki: „Olyan embereket akarok magam körül látni, akik önmagukból és környezetükből valamit ki akarnak hozni.” A gyakorlatban megmutatkozó eredményekkel akarta az embereket lelkesíteni. Bízott abban, hogy mások is szívesen csatlakoznak majd, ha látják, hogyan képesek kis összetartó csoportok közös erőfeszítéssel helyzetükön javítani.

Kolping mozgalma:
felhívás összefogásra

Kolping lényegében a szolidaritást hirdette meg. Az iparos legényeket összetartó közösségeké szervezte, hogy azok közös erővel egymásért dolgozzanak. A helyi közösség otthont kínál azoknak, akik támaszt, védeltséget és útmutatást keresnek. Az egyes ember itt olyan emberekre találhat, akikben megbízhat. Hasznosan töltheti el velük

szabad idejét. Vallási világnézeti tapasztalatokkal és élményekkel gazdagodhat az azonos felfogású társak között. A Kolping közösségek az egész országra kiterjedően fognak össze a keresztény alapítású életformájuk kialakítására. A csoportok találkozása és tapasztalat cseréje, a katolikus társadalomtan alapján történő szociálpolitikai képzésük erősíti a tagokban az elkötelezettséget, az összetartozás érzését. A népek közösségében a nemzetközi Kolping mozgalom a gyakorlatban mutatja be, hogyan lehet az egységes világmunkáért munkálkodni. A nagyobb társadalmi igazságosság érvényesítésére a Kolping csoportok országhatárokon átnyúló együttműködése ma ugyanolyan döntő fontosságú, mint a száz évvel ezelőtti példamutató kezdeményezés idejében.

A szociális kérdés, egykor és ma
A szociális kérdés bizonyára olyan régi, mint maga az emberi társadalom. Az iparosodás óta különösen égető lett. A „harmadik világ” országai-
ban az utóbbi 30 évben pedig már égbe kiáltónak nevezhető. Korábban a tőke és a munka közötti problémákat értették a szociális kérdés fogalma alatt. Ma már a társadalmon belüli igazságosságról és esélyegyenlőségről van szó. Ma tehát nemcsak egy országon belüli társadalmi problémákra gondolunk, hanem a túl gazdag ipari országok és a gazdaságilag tönkrement fejlődő országok közötti viszony igazságos rendezésére is.

A Kolping mozgalom
nemzetközisége

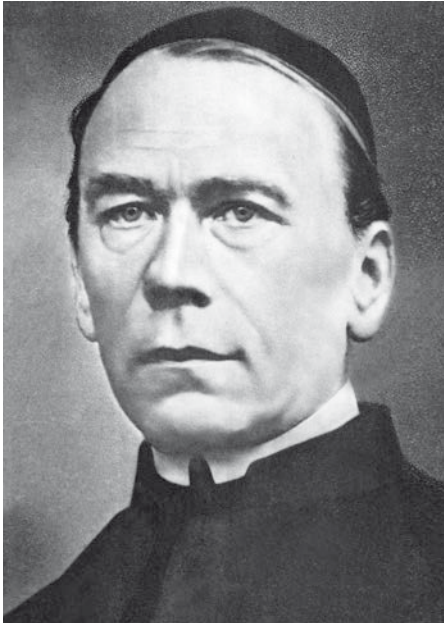
A Kolping mozgalom kezdetől fogva nemzetközi volt. Az alapító Kolping atyát az iparos legények iránti keresztény felelősségtudat hatotta át, teljesen függetlenül attól, hogy az illetők történetesen a magyar, osztrák, cseh, olasz, holland vagy a német népből származnak-e. Terjeszkedési lehetőségei száz évvel ezelőtt természetesen korlátozottak voltak. Gyakorlatilag akkoriban még lehetetlen volt kontinensek közötti kapcsolatokat létrehozni és fenntartani. Ma már nincsenek technikailag át nem hidalható távolságok. A nemzetközi együttműködés most egészen szélesen bontakozhat ki. A feladat célját és módszerét a következő irányelvekkel lehet megvilágítani:

1. A Kolping szellemű elkötelezettség Krisztus nevében történik, akinek a tanítását teinkkel akarjuk a világban elterjeszteni.

2. Mintául Kolping Adolf személyének és művének a példája szolgál. Közösén dolgozunk egymásért helyi, országos és nemzetközi szinteken.

3. A tevékenységünk alapját az emberek iránti világot átfogó szolidaritás képezi, bárhol is éljenek azok.

4. A szolidaritás nem engedhet meg semmiféle gyámkodást és kivételezést. Miközben a Kolping családokat szerte a világon azonos szellemiség hatja át, megjelenésükben és tevékenységükben a helyi kulturális és egyéb körülmények szerint mégis

sajátságosan különböznek egymástól.

5. A tevékenységünk súlyponti céljai a következők:

- fel kell szítani az emberekben a társadalmi bajok iránti érzékenységet,
- tudatosítani kell a hitben rejlő erő fontosságát,
- készíteni kell az embereket hitből fakadó tettekre,
- dolgozni kell egy olyan világ kialakításán, mely megfelel az államtól és a társadalomtól jogosan elvárható emberi követelményeknek.
- támogatni kell az egyházat mindenütt, ahol az emberekben a hit iránt nyitottság mutatkozik.

A fejlesztési együttműködés története

A Kolping mozgalom eszmeiségéből és feladataiból önként adódott a más földrészeken élő emberekkel való együttműködés a keresztény szolidaritás szellemében. Már a második világháború előtt is voltak Kolping tagok, akik katolikus missziók szolgálatára bocsátották iparos szaktudásukat. A háború után XII. Pius pápa felhívást intézett a világi hívekhez a missziós munkában való részvételre, amely készséges szívekre talált.

Első mérföldkő:
kezdeti vállalkozások

A Kolping mozgalom volt az első

olyan szervezet, amely a felhívásra kezdeményezéshez fogott. Tapasztalt bencés szerzetesek 1958 nyarán nyolc Kolping-ifjút készítettek fel a missziós munkára. Három évig dolgoztak Etiópiában. További nyolc iparos legény 1959 őszén a steyli missziós központban végzett felkészítő tanfolyamot. Feladatuk volt az afrikai Malawiban bennszülöttekkel együttműködve három iskola és egy katolikus plébániaközpont felépítése. A harmadik tanfolyamot ugyancsak Steylben szervezték meg 1960 tavaszán. A résztvevők utána Zaire és Tanzánia államokban dolgoztak az ottani emberek és a missziók javára.

Második mérföldkő:
saját kiképző intézet

A sikeres kezdésen felbuzdulva a Kolping Szövetség 1960 májusában Kölnben megalapította a „fejlesztési segítő társak intézetét”. Fiatal iparosok és szakmunkások részére itt rendszeresen tartottak tanfolyamokat, akik aztán az úgynevezett harmadik világ országai-
ba mentek kiküldetésbe.

1973 óta ez a Kolping intézet egy országos munkaközösség keretein belül működik tovább.

Harmadik mérföldkő:
kezdeményezés Brazíliában

A Nemzetközi Kolping Szövetség 1968. évi közgyűlése Salzburgban határozta el, hogy fejlesztési erőfeszítését Brazíliára összpontosítja. A választás azért esett erre az országra, mert Sao Paoloban egy életerős Kolping család működött, továbbá Dél-Amerika ezen legnagyobb országában a fejlődő iparnak szakmunkásokra volt szüksége. Eleinte szakmai tanfolyamokat szerveztek, a nagy városok külső körzeteiben ipari szakmunkásoknak, a vidéken önálló kisiparosok képzésére. Ahogyan sikerült a művelődés iránti érdeklődést felkelteni és egyre több egyesületet is alapítani, úgy lehetett mind job-

ban Kolping szellemében az élet minden területét érintő képzést kiterjeszteni, szolidáris közösségeket létrehozni. A brazíliai kezdeményezés mára szinte az egész latin-amerikai kontinensre kiterjedt.

Negyedik mérföldkő: „mindennapi kenyérünk”

A „mindennapi kenyérünk” akció a brazil kezdeményezésből fejlődött ki. Időközben ugyanis a föld 44 országában működnek Kolping családok, összesen kerekén 400 000 taggal. A Nemzetközi Kolping Szövetség eddig kb. 850 kisebb- nagyobb fejlesztési létesítménnyel és kezdeményezéssel igyekezett a harmadik világ országaiban főleg az általános és a szakmai képzés területein, valamint szociális feladatok megoldásában segíteni. Bebizonyosodott, hogy Kolping elgondolása sikeresen használható a mai korban, a legkülönbözőbb kulturális és gazdasági körülmények között is.

Újabb mérföldkő:
nyitás Kelet-Európában

A kommunista rendszerek összeomlása után helyre kell hozni a hátrahagyott szellemi, gazdasági és társadalmi rombolást. Miközben a gazdasági átalakulás lassan megy végbe, a lakosság széles rétegeit sújtja a munkanélküliség és az általános elszegényedés. Szociális feszültségek támadnak, az embereknek világnézeti iránymutatásra van szükségük. Magyarországon, Csehországban, Litvániában és Romániában már sikerült országos szövetségeket létrehozni. Kezdeményezések vannak Lengyelországban, Moldáviában, Szlovéniában, Horvátországban és Albániában. A keresztény szellemű közösségek helytállásával és példamutatásával kell ezekben az országokban a társadalom átalakításában felelősséget vállalni.

Lang Gyuri bácsi hagyatékából

Oberwesel Újra együtt utolsó állomás a csapat

Végéhez ért a két éves

„Egész életen át Tartó Tanulás”-i program.

A két éves program utolsó állomás Oberwesel volt.

Keresve sem találhattak volna jobb helyszínt a német vendéglátók. Oberwesel falu és a vár a közép Rajna vidékén fekszik. Ez a vidék az UNESCO világörökségének része, várkastélyairól, fenséges bora-iról és a rajnai hajókirándulásokról híres. Kis csapatunk a oberweseli

várat vette be. Itt volt a szállásunk és itt voltak az előadások is. A téma: Gyakorlati útmutatások, játékos formában gyakorolni a felelősségvállalást egymásért, közösségeinkért. Sok sok játékkal, video filmekkel tarkított előadásokkal telt a nap. Esténként azonban „vizsgáztunk” húsba vágó szerepjátékokkal a hallottakról. Pl. meg kellett győzni a Kolping tagságot arról, hogy miért szükséges a tagdíjak felemelése. Addig amíg az egyik csapat játszott, a másik csapat árgus szemekkel figyelt és elemzett, értékelt minden mozdulatot, minden szót. Hallgattunk élvezetes előadást a

Harward tárgyalási módszerről, hogyan tudunk IGEN-t kihozni a tárgyaló partnereinkből. Második nap délutánján, hajókirándulásra indultunk Poppardba. Szentendréhez lehet hasonlítani ezt a kisvárost, igazi gyöngyszem a Rajna partján. A hajóúton minden hegyen egy-egy kastély magasodott, mint ha mesében járnánk. Az utolsó nap összegeztük szintén játékokkal a tanultakat. Búcsút vettünk egymástól, és Daniela Stehlikről, akinek megköszöntük áldozatos munkáját, igazi mozgatórugója volt ennek a két évnek. Nagyon ütőképes csapatunk kovácsolódott össze a hat ország delegáltja (Csehország, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia)

A tanfolyamok ideje alatt is tartottuk egymással a kapcsolatot, barátságok szövődtek, de a munka oroszlánrésze csak most következik. Addig is az előadásokat, munkaanyagokat, játékokat olvashatjátok honlapunkon a www.kolping.hu oldalon az EU zászlóval jelzett felhívás alatt.

Oktatás és Kultúra
Egész életen át tartó tanulás program
GRUNDTVIG

Pécsett került megrendezésre az Ifjúsági Tábor augusztus 29. és szeptember 1. között.

Augsburgból és Délvidékről is érkeztek fiatalok a táborba.

Dóm előtti térre beszéltük meg a találkozót. „Kis” késéssel Gellérték is begurultak. Kövesi Feri atya navigációs segítségével. A német fiatalokkal is sikerült megtalálnunk egymást. Innen a gyárvárosi plébániára mentünk, ahol finom vacsorával vártak minket.

Pénteken idegenvezetéssel megnéztük a Dómot, a Püspöki palotát. Az Ókeresztény sírkamrákban is jártunk. Délután kísérteltünk a Zsolnay-negyedbe. Megcsodáltuk a világhírű porcelánokat. Vacsorára a Pécs-Somogyi Kolping Család látta vendégül a táborlakókat.

Másnap az orfűi Aquaparkban töltöttük a délelőttöt. Késő délután Szekszárdra utaztunk. A szentmise és vacsora után a szekszárdi Kolping család egyik tagja meghívott minket a pincészetébe. A Pálincás pincében finom borokat kóstolhattunk. Vidám hangulatba telt az este.

Vasárnap szentmisével zárult a program. Útravaló csomaggal ellátva vettünk egymástól könnyes búcsút.

Jövőre találkozunk és Téged is várunk!

Augsburgban jártunk

Az Augsburgi Egyházmegye főprézesének Alois Zeller atya személyes meghívásának tettünk eleget, amikor Augsburgba utaztunk munkamegbeszélésre. Az MKSZ a Magyar Kolping Családi Üdülési Alapítványon keresztül szoros kapcsolatban áll az augsburgi kolpingosokkal. Most nem is írok arról, hogy a magyar Kolping Családok zöme testvérkapcsolatokat ápol az augsburgi egyházmegyei Családokkal. Nagy várakozással indultunk vonattal az útra. Vendéglátóink igen sűrű programot állítottak össze nekünk. Már ékezésünk első estéjén találkoztunk a környező kisvárosok és falvak Kolping elnökeivel, akik igen nagy érdeklődést mutattak nem csak a magyarországi Kolping munka, hanem országunk belpolitikája iránt is. Sajnos Magyarországnak nem a legjobb a

sajtója Németországban, ezért sok dologban első kézből tájékoztattuk őket, hangsúlyozva, hogy mi itt élünk, és ne higgyenek el minden a médiumokban megjelenő híreknek. Tájékoztódnak magyaroktól. Igen nagy érdeklődést mutattak a hajléktalan helyzet, a diszkrimináció, a roma helyzet iránt. Nem túlzok, ha azt írom, hogy hihetetlennek tartották, amit mi mondtunk a témáról. Sajnos egész látogatásunk során magyarázkodnunk kellett, mindenütt ugyanazt elmondani a tisztánlátásuk érdekében. Többször találkoztunk az augsburgi vezetéssel. Sok érdekes témát vitattunk meg pl. hogyan tudunk

együttműködni a jövőben, hogyan tudnánk a Kolping Családok partner kapcsolatait erősíteni, milyen közös programokat tudnánk szervezni. Fiataljaink már megelőzték tetteben a felnőtteket, ők már szoros kapcsolatokat ápolnak az augsburgi ifjúsággal, az augsburgi fiatalok már évek óta részt vesznek a magyar ifjúsági táborokban, a miénk munkalátogatáson kaptak betekintést az ottani ifjúsági munkáról. Látogatást tettünk egy Kolpingiskolában, ahol módunkban állt beszélgetni a fiatalokkal és tanáraikkal is. A részünkre szervezett magyar idegenvezetéssel megismerkedtünk a város történetével, és betekintést kaptunk a mai város életéről. A három nap pillanatoknak tűnt. Leközelebbi találkozásunk Budapesten lesz. Az augsburgi vezetőség két tagja részt vesz az MKSZ által szervezendő Kolping Nap ünnepségein.

Nemzetközi Kolping találkozó 2013 Csehország

Svájc, Litvánia, Lengyelország, Szlovákia, Ukrajna, Moldova, Szerbia, Csehország, Magyarország részvételével

Több mint 30 résztvevő 9 országból találkozott a csehországi Blansko melletti kis faluban, hogy együtt töltsük a hetet Vyhlidkán. Mi magyarok négyen képviseltük hazánkat ezen a jeles eseményen. Kint létünk alatt nagyon sok programon voltunk. Számos közös foglalkozáson vettünk részt. Beszéltünk Adolf Kolping életéről,

munkásságáról; megvitattuk, hogy milyen értékeket adott nekünk és hogy ezt hogyan tudjuk a jövőben alkalmazni. Ezen felül kisebb előadásokat tartottunk a hazai Kolping életről, mik a pozitívumaink és min kellene változtatnunk, hogy a Kolping még jobb és népszerűbb legyen. És hogy milyen szerepet

tölt be a családban a Kolping. Ott tartózkodásunk alatt minden reggelünket imádsággal kezdtük, melyek során mindegyik nemzet saját nyelvén megtanított egy vallásos imát vagy éneket. Majd a nap végét esti meditációkkal, elmélkedésekkel zártuk. Ezen felül sok csapatépítő játékban vettünk részt a beszélgetéseken kívül, ilyenek voltak például a reggeli testébresztő tornáink, a közös bowling, a szállásunkon lévő felejthetetlen pingpongozások, csocsó mérkőzések, röplabdázások. A hét során részt vettünk egy közös misén is, mely után a csehországi kolping vezetőkkel felavattunk egy helyi Kolping emlékművet. Mint mindig, idén is volt nemzetközi est, mely során minden ország bemutatja saját kultúráját. Az otthonról hozott gasztronómiai különlegességek mellett még kiselőadással és tipikus hazai táncokkal és énekekkel mutattuk be az országunkat. Mivel Csehország méltán híres barlangjairól, így a szervezők természetesen oda is elvittek minket kirándulni. Morvaországi (Moravsky kras) Nemzeti Parkban kirándultunk, majd elmentünk a Machocha-szakadékhoz is. Egy másik napon az ország második leghosszabb barlangjában (Bulls rock cave) próbálhattuk ki kitartásunkat és bátorságunkat.

Ez a barlang a nyilvánosságtól el van zárva, és csak külön kérésre, tapasztalt barlangászokkal együtt indulhattunk neki a több mint 3 órás kalandnak. Utunk során meg kellett birkóznunk a sötétséggel, hideggel, a szűk falakkal, a 10 fokos, térdig érő vízzel is; létrákon másztunk fel és le, kúsztunk a vízben és a sárban. Majd az út vége fele megálltunk a hangteremben, ahol mindenki lekapcsolta a fejlámpáját és együtt énekeltük a Laudate omnes gentes-t. A végén mindenki fáradtan tetőtől-talpig vizesen érkezett ki a barlangból, meglátva végre az oly rég látott Napot. A hét folyamán ellátogattunk

Blanskoba, Brnoba és Prágába is. Ahol a kirándulások során még jobban megismerhettük egymás nyelvét, szokásait, kultúráját. Brunóban a városnézés mellett ellátogattunk az ottani Starobruno-i sörgyárban, ahol bevezettek minket a sörfőzés rejtelseibe, persze nem maradt el utána a kóstolás sem, ahol már a cseh kolpingos barátainkkal együtt mondtuk, hogy: na zdraví! Prágai kirándulásunk során találkozhattunk az ottani bíborossal

Dominik Duka-val is, az érseki Palotában; majd idegenvezetők segítségével megnéztük a történelmi várost. A hét végére a csapat összeková-

csolódott, így fájó szívvel de mégis azzal az örömmel váltunk el egymástól, mondván” legkésőbb jövőre találkozhatunk” No persze az interneten addig is tartjuk a kapcsolatot. Az utolsó este együtt barbeque partiztunk, majd ezek után kiértékeljük az együtt töltött hetünket és megbeszéljük, hogy jövőre Nálunk, Magyarországon rendezzük meg a következő nemzetközi találkozót. Az átéltek és leírtak alapján kijelenthettem, hogy egy felejthetetlen élménnyel gazdagodtunk mindannyian. Köszönjük a szervezőknek!

Mestyanek Veronika

A Magyar Kolping Szövetség
nagy tisztelettel és szeretettel hívja és várja
2013. október 26-án, szombaton
alapítójának, Boldog Kolping Adolf születésének
200. évfordulója alkalmából rendezendő
ünnepségére.

Program:

10:00

Hálaadó szentmise a Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia Templomban (Budapest V, Március 15. tér)
A szentmisét bemutatja *Mgr. Alberto Battari de Castello* apostoli nuncius úr, a meghívott püspök atyák, prézesek és atyák celebrálásával

12:00

Állófogadás a Budapesti Piarista Gimnáziumban

14:00

Emléktűlés a Budapesti Piarista Kápolnában

Meghívott előadónk:

- *Dr. Semjén Zsolt* miniszterelnök helyettes úr, a KDNP elnöke
- *Dr. Seregély István* nyugalmazott egri érsek úr
- *Bernhard Burger* úr, a Nemzetközi Kolping Szövetség ügyvezető igazgatója

Ünnepi műsor

Hűség Kolpinghoz!

Részvételi szándékát kérjük 2013. október 18-ig jelezze az MKSZ központi telefonszámán: +36 (1) 250-1239 vagy e-mailben: [judithudson@kolping.hu](mailto:judit.hudson@kolping.hu)

Ünnepségünk támogatói:

- Kolping Hotel - Alsópáhok
- Magyar Kolping Családi Üdülési Alapítvány
- Katolikus Fűvészenekar - Kaposvár
- Sillye Jenő és barátai
- Szekszárdi Kolping Iskola

MEGHÍVÓ

Egri beszámoló

Az egyhónapos nyári pihenés után augusztusban megélénkül az Egri Kolping Család élete, indulnak a II. félévi programok. Nemzeti ünnepünk, augusztus 20-a adja az alkalmat, hogy a városi ünnepek rendezvényeibe bekapcsolódjon egyesületünk.

Augusztus 19-én este a Lokálpatrióta Egyesület szervezésében fáklyás felvonulás indul a Dobó térről a várba, Szent István szobrához, ahol rövid kulturális műsorral és megemlékezéssel köszöntik az államalapítót az egri polgárok, a civil szervezetek. A Kolping Család is részese az ünnepségnek, zászlóval vonulunk a szoborhoz, hogy kifejezzük tiszteletünket szent államalapítónk előtt. Az ünnep politika mentes, összefogásra ösztönzi az egyesületeket, az egri polgárokat.

Másnap, augusztus 20-án Dr. Ternyák Csaba egri érsek mutatta be az ünnepi szentmisét délután fél 6-kor a vártemplom romjai között. A hívek sokasága gyülekezik az ünnepi áhítatra, a szentmise

előtt érsek úr megszenteli és megáldja az új kenyeret, majd kiosztják a jelenlévők között. Az Egri Kolping Család nemzeti zászlóval és a Kolping lobogóval vesz részt a szentmisén. Évek óta hagyomány, hogy más egyesületekkel együtt kapcsolódjunk be a városi és egyházi ünnep eseményeibe.

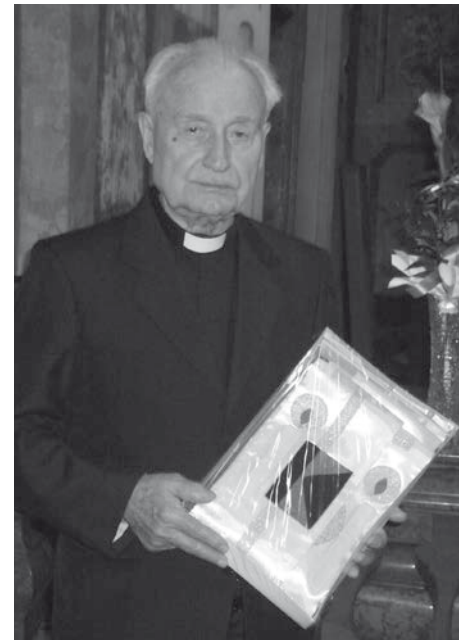
Augusztus 27-én Andornaktályán, a szabadidő központunkban gyülekeztünk kötetlen beszélgetésre, II. félévi évadnyitóra. Gonda Imre prézes atya köszöntője után többen beszámoltak a nyári eseményekről, a családi üdülésről. Most is jelen voltak a fiatal családok gyermekeikkel együtt, akik kellemesen töltötték a délutánt a hatalmas szabad területen. Összesen 51-en köszöntöttük azokat, akik július – augusztusban ünnepelték névnapjukat. A tagok által hozott finom sütemények megköszönlése előtt elfogyasztottuk az egyesület által rendelt estebédet, amelyből mindenkinek jutott bőségesen. A fiatalokkal már most beszélgettünk arról, hogy a következő évben tisztújító közgyűlésre kerül sor a Kolping család életében, amelyen a fiatalítás elkerülhetetlen. Ez a program az összetartozás érzését erősítette mindannyiunkban.

*Eger, 2013. augusztus 31.
Bisztriczki László*

Gyémántmisés prézes

Ünnepre gyülekeztünk június 23-án, vasárnap reggel 8 órakor, a ciszterci templomban, ahol Gonda Imre atya, az Egri Kolping Család prézese mutatta be szentmiséjét pappá szentelésének 60. évfordulóján. Szerénysége miatt csendes ünnepséget szeretett volna, nem hirdette ki a legutóbbi összejevételünkön, de mégis tudomást szereztünk erről. Imre atyával együtt misézett: Veress Árpád atya, aki

kortársa, Fülöp atya, Csizmadia István atya a bazilikából. A szertartás irányítója Hugyecz János atya a szemináriumból, aki mostanában a ciszter templomban lévő teendőket is ellátja. A templom megtelt hívekkel, sok idős jött el, akik régóta ismerik Imre atyát, aki rendszerint a 8 órás szentmisét mutatja be vasárnaponként a templomban. Sok-sok évvel ezelőtt hallotta meg Imre Atya a hívó szót, és 60 évvel ezelőtti pappá szentelése után sokféle módon – lelkipásztorként, a szemináriumban tanárként, vagy az érseki hivatalban fontos ügyek intézőjeként - teljesítette lelkiismeretesen szolgálatát.

Sok elfoglaltsága mellett immár 10 éve irányítja az Egri Kolping Család tagjainak lelki életét, észre veszi bajainkat, meghallgatja panaszainkat, és természetesen osztozik örömeinkben is. Megköszönjük személyét a Mindenható Istennek, megköszönjük, hogy engedte megérni ezt a napot, ezt az ünnepet. Imre Atyának pedig megköszönjük fáradozását, türelmét, atyai szeretetét.

A Jó Isten áldását kérjük imáinkban életére, testi és szellemi erőt, egészséget kívánunk munkájához, és minden napjára. Szeretettel köszöntöttük őt a Kolping Család nevében ezen az örömteli ünnepen.

B.L.

Partnerkapcsolati jubileum

Augusztus első napjaiban a pécsi Pius Kolping Család tagjai a már hagyományosnak számító cserelátogatás keretében utaztak a bajorországi Buchloe városba. Az idei látogatás különös apropóját adta, hogy a partnerkapcsolat a két Kolping Család között idén érkezett huszadik évfordulójához. A német testvéregyesület a programot is a jubileumnak megfelelően szervezte. A közös ünnepség az érkezést követő vasárnap szentmisével kezdődött. A szentmise után Buchloe polgármestere, Josef Schweinberger a városházán adott fogadást a Kolping Családok képviselői részére. A polgármester személyesen is aktív részese a partnerségnek, hiszen az elmúlt két évtizedben 12 alkalommal személyesen kísérte el Pécsre a Buchloei Kolping Család ruhaadományát, mely a Pius Kolping Család karitatív tevékenységének alapja volt.

A fogadáson a polgármester úr átadta Buchloe Város Érmét a Pius Kolping Család két tagjának, akik a partnerkapcsolat meghatározó személyiségei, valamint Elnökének, aki személyesen nem tudott jelen lenni. Távolléte miatt levélben elevenítette fel az elmúlt húsz év közös tevékenységét, és mondott köszönetet a buchloei kolpingosoknak. A köszönet egy díszes emléklapon is kifejezésre került. A partnerkapcsolat megerősítéseként a magyar delegáció bejegyzést tett a jubileum alkalmából Buchloe Város Aranykönyvébe. A nap a Kolping Házban rendezett ünnepi esttel ért véget, ahol a villányi vörösbor kóstolgatása közben kötetlen formában is emlékezhet-

tek tagjaink az elmúlt évtizedekre. Másnap hegyi kirándulás volt a program, érintve Wertach-ot, ahol a Kolping Hotelben húsz éve aláírásra került a partnerkapcsolat okmánya, a találkozó záró napján pedig augsburgi kiránduláson vettek részt a német és magyar kolping tagok.

A jubileumi rendezvényről a helyi újság, a Buchloer Zeitung is részletesen beszámolt. A cikk kiemeli a német Kolping Család Elnöke, Matthias Fack véleményét, miszerint egy életteli partnerkapcsolatot ünnepelünk, melynek német oldalról a fő mozgatórugója két házaspár:

Ruth és Paul Feil, valamint Helga és Karl Kutter. Köszönet a húsz év alatt végzett tevékenységükért!

Dr. Tubák Zoltán

Innsbrucki látogatás

A Diósgyőri Kolping család egyesület 21 éve tart fent kapcsolatot az Innsbrucki Kolping család egyesülettel. Sok éven keresztül volt lehetőségünk évente 5-10 főnek részt venni az innsbrucki egyetem nyelvkurzusán. Az ottani Kolping család egyesület biztosított szállást három hétig, az ellátást és a egyetemi tanfolyam költségeinek nagy részét. Hat évi szünet után ismét lehetőséget nyújtottak számunkra a nyelvtanulásra. Három fiatal képviselte a Diósgyőri Kolping család egyesületet Innsbruckban. Nagy örömmre szolgált, hogy a fiatalok számára felejthetetlen élményt jelentett ez a három hét. A testvér Kolping Család vezetősége igen pozitív véleményt fogalmazott meg fiataljainkról. Az alábbiakban olvashatjuk élménybeszá-

molójukat. Közel másfél óra autózás és nyolc óra vonatozás után megérkeztünk Tirol szívébe, a festői Innsbruckba. A Kolping-ház a város szélén található, így a vasútállomástól vezető úton, máris megcsodálhattuk a várost.

Szeretettel, és egy kis harapnivalóval vártak minket a szobáinkban. Az ablakainkból pazar kilátás nyílt a várost körülvevő tiroli hegyekre. Néhol, még előbukkantak a hófoltok a hegycsúcsokon.

Érkezésünk utáni nap, július 22-én kezdetét vette a három héten át tartó intenzív német nyelvkurzus. A kurzus az Innsbrucki Egyetem szervezésében

valósult meg. Egy ünnepélyes megnyitóval vettük kezdetét a tanulásnak. Mielőtt elkezdődött volna az ünnepség, már láttuk, hogy a közel hetven tanuló igen változatos nemzetiségű. A köszöntőben elmondták, hogy a legtöbben az Egyesült Államokból, Francia- és Olaszországból érkeztek. Mi már izgatottan vártuk, hogy a tanárok bemutatkozása után megtekintessük a csoportbeosztásokat, kihez, melyik csoportba kerülünk.

Hárman, két csoportba kerültünk. Vegyes volt a társaság, három kontinens – Afrika, Amerika és Európa – fiataljaival tanultunk együtt. Az órák nagyon színvonalasak, és gyakorlatiasak voltak. A könyv mellett sok magnóhallgatás, filmjelenet nézés és szerepjáték színezte a nyelvtanulást. A német nyelv mellett, egymás kultúrájáról és nyelvéről is tanultunk egy keveset. Nagyon jó volt látni, hogy az oktató tanárok mindig mosolyogtak

és azt akarták, hogy tényleg megtanuljuk a leadott anyagot. Kérdéseinkre készségesen válaszoltak, általában angol nyelven, mert azt szinte mindenki megértette.

Az egyetem a hétvégékre és a hétköznap délutánokra különböző szabadidős programokat szervezett, melyeken fakultatívan lehetett részt venni. Volt városnézés, hegymászás, sportprogram, közös játékok. Egy vidéki skanzent is meglátogattunk, ahol a tiroli völ-

gyek jellegzetes parasztházait tekinthettük meg. Akétezer méter feletti hegyekben különleges élmény volt a nyár közepén hógolyózni.

Utolsó héten az Innsbrucki Kolping család tagjaival is sikerült egy kellemes estét eltölteni. Egy hangulatos vendéglőbe invitáltak minket, ahol a helyi ízek mellett beszélgettünk, és felelevenítettük a régi találkozásokat.

Mindhárman nagyon jól éreztük magunkat, és hasznos

volt számunkra ez a három hét. A nyelvkurzus eredményes volt, sikerült megismerkedni más országbeli fiatalokkal, elmélyítettük német nyelvtudásunkat és mindez fantasztikusan szép környezetben. Hálát adunk Istennek, hogy kint tölthettük ezt a csodás három hetet és köszönet a Miskolci Kolping Egyesületnek, a felejthetetlen élményekért.

*Simon Károlyné
elnök*

Kolping Akadémia Diósgyőrben

Ez év januárjától Kolping Akadémia előadássorozatot szervezünk a Hit évében havonta egy alkalommal. Előadóink között szerepelnek politikusok, papok, művészek, közismert személyiségek. Júniusban Kudlik Júlia volt vendégünk. Nagy érdeklődés kísérte az előadást, hiszen az idősebb korosztálynak sok szép emléke van az Ő pályafutásáról. Nagyon szépen beszélt a mai élet problémáiról, az emberi kapcsolatokról, szubszidiaritásról, aktivitásról, példamutatásról. Említette, hogy elfelejtettünk fölfelé tekinteni, mert nem vesszük észre, hogy a vadludak hogyan segítik egymást, amikor hosszú útra repülnek. 'V'

alakban repülnek, a fizika törvénye szerint így a legkönnyebb. Az élen a legerősebb fiatal állat halad, a gyengébbek, idősebbek a sor végén, mert így kevesebb erőfeszítésre van szükségük. Ha az első madár fáradni kezd a többiek hangjukkal biztatják. Ha az idősebbek közül valamelyik nagyon elgyengül vagy megbetegszik kettő másik azonnal a szárnyai alá száll és segítik. Ha nem bír tovább repülni leszállnak vele együtt és mellette maradnak amíg meg nem hal vagy jobban nem lesz. Mivel lemaradnak a csapatuktól emiatt, egy újabb vadlúd csoporthoz csatlakoznak, akik készségesen befogadják az idegeneket és együtt

folytatják az útjukat tovább. Kudlik Júlia feltette a kérdést, hogy, ha ezek a kis állatok a kis agyukkal képesek erre, mi emberek miért nem. A megható történet után verset is mondott és egy „esti mesét”, amely a szeretetről szólt és nagyon tanulságos volt.

Felejthetetlen estét töltöttünk együtt Kudlik Júliával és szavai, kedvesége, közvetlensége örökké emlékezetes marad a Diósgyőri Kolping család tagjai és a többi érdeklődő számára.

*Simon Károlyné
elnök*

Családos üdülés

Az Egri Kolping Család, családos nyaralásra elnyert pályázata és sajtó támogatása jóvoltából 2013. augusztus 7 és 11. között 4 négygyermekes és egy kétgyermekes család kapott lehetőséget arra, hogy a Balatonfenyvesi Kolping Üdülőházban néhány felhőtlen napot töltsön el nyaralással. A résztvevő családok már az utazás előtt megismerkedtek egymással, az 1 – 17 éves korú gyermekek hamar megbarátkoztak, mindegyikük talált játszótársat magának. Az üdülő kétszintes apartmanjai kényelmesek és minden igényt kielégítőek voltak, a jól felszerelt konyha és étkező pedig a közös étkezések, társasjátékozások színterévé vált. Az udvart és a felállított hatalmas trambulint

a gyerekek vették birtokba, a pingpong asztal két oldalán pedig a felnőttek is komoly meccseket vívtak. Az időjárás különösen kedvezett a fürdésnek, a kánikulában a tó vize több mint 26 C fokos volt, nem csoda, hogy az idő nagy részét minden

család a parton és a víz közelében töltötte. Az étkezések előkészítése,

a terítés és az azt követő elpakolás közös munkájából reggelente és esténként nemcsak a felnőttek, hanem a gyerekek is kivették a részüket. Augusztus 9-én, pénteken, Fonyódról induló egy órás hajókiránduláson vettünk részt közösen. A sétahajó a kikötőből kifutva megközelítette a badacsonyi partot, majd visszaindult a kikötőbe. A kirándulás szépségét az sem tudta elvenni, hogy közben felhők gyülekeztek és a vihar előjeleként a szél egyre erősödött, így a naplementét nem láthattuk. A gyerekek a tarajos hullámokat és a széllal dacoló sirályokat figyelték, és a hajó minden zugát felfedezték. A kikötést követően rövid sétát tettünk a mólón, majd ismét a szálláshelyünk felé indultunk.

A következő reggelen esős időre ébredtünk, de az addigra igazi nagycsaláddá kovácsolódott közösség társasjátékozással, kártyázással, beszélgetéssel töltötte el az időt. Délutánra ismét kiderült az ég, így a gyermekek körében ismét a trambulín kapta a főszerepet, és este még szalonnasütésre is sor került az udvaron lévő tűzhely körül. A nagyobb gyerekek kifejezetten élvezték,

hogy sokáig fennmaradhatnak, a felnőttek esténként kártya- és kockajáték közben beszélgettek. Különös hangulata volt annak az estének, amelyen az egyik házaspár pezsgőbontás után elárulta, hogy ez a nap a házassági évfordulójuk napja is, és szerényen fogadták jókívánságainkat. Tizenhat éve házassok, négy gyermekük van, a feleség pedig hitoktató és főállású anya. A vasárnap már a hazautazás nap-

ja volt és minden család igazán sajnálta, hogy hamar eltelt a nyaralás ideje, de sok szép élménnyel, új barátságokkal gazdagodtunk, és az is megfogalmazódott bennünk, hogy Balatonfenyvesre a jövőben is vissza kell térni. Ezúton is köszönetet mondunk a Magyar Kolping Szövetség és az Egri Kolping Család támogatásáért.

Eger, 2013. augusztus 30.

D. A. kolping tag

Nyaralt a veszprémi kolping család

Kedves Kolping testvéreink! A veszprémi Kolping család közös nyaralásáról mesélek nektek.

Az 1997-es erdélyi kirándulásunk óta sok-sok alkalommal nyaraltunk együtt. Mindegyik eseményeit örömmel idézi föl az emlékezet. Sok szépet kaptunk a tájaktól, az emberektől, egymástól.

Az idén az érsekvadkerti Kolping ház lett a támaszpontja öt napos együttlétünknek.

Június 26-án indultunk kényelmes buszunkkal. Elsőként Székesfehérváron a Bory várat néztük meg. Régi vágyam teljesült ezzel. Két művészember emelt itt lakhelyet, otthont, alkotóműhelyt szerelemből, szeretetből tehetségével. Ma is a hitvesi szeretet oltára és sugárzója az utódok óvott vára. Pákozdi emlékezetünkbe idézte évszázadok csatáit, s jelen békefenntartóink helytállását. Sok a látnivaló e pihenőhelyen. Kíváncsisággal vártuk Érsekvadkertet. (Többágyas szobák - közös mosdó.) Fenntartásaink hamar szétoszlottak. A ház

tágas, kényelmes. Jók a szobák. A közös szállás közelséget adott, és emelte a hangulatot. Remek beszélgetéseket hozott. Könnyebbség volt a családián megoldott étkezés. Gondoskodtak rólunk. Jól!

Június 27-e. Irány Hollókő- Szécsény! Előbbit kicsit megmerevedett látványosságnak éreztem. Ám a vár egy csoda. Stíluságyságban újraalkotott egységes komor-izgalmas- vonzó erősség. A kilátás körben mindenkit megbabonázott. Gyönyörű! Csordultig telt lélekkel gurultunk Szécsénybe. E kis város történelmünk minden fordulatát magán viselő szép városka. Gazdag, hányatott múltját épületei őrzik. Kolostora a XIII. században épült. Sekrestyéje szállást adott II. Rákóczi Ferencnek a nevezetes országgyűlés idején. Elnémított a hely. Megilletődtem. A kastély múzeuma gazdag, érdekes. És estefelé Érsekvadkert! Vacsora után közös vidámság-éneklés órákon át. A földégett közös nóta- népdal kifogyhatatlan kincsestára közös örömet adott.

Június 28-án Csesztve Madách emlékház. Vágytam ide eljutni. A hely hangulata és a gonddal felújított ház méltó. Horpács és Mikszáth. Nagyaink büszkévé tesznek minket, jó a közelükben járni, gondolni rájuk. A balassagyarmati múzeum néprajzi különlegességeit csodáltuk. És újra egy vár a nógrádi! Érdemes volt fáradni, fölmászni. Ugyan rom, és halom, de a kilátás, a maradványok lelkesít-

tettek minket. Vidámkodtunk fönt. Este a helyi Kolping család néhány kedves tagja látogatott meg minket. Örültünk a beszélgetéseknek.

Június 29. Pihenőnap. Nem mentünk „sehová” mégis hangulatos színes nappá kerekedett. Néhányan erdei-hegyi túrára mentünk. Estére szalonnasütést szerveztünk. Profi társaink pompás lakomává tették ezt. Este sokáig zengett a közös ének.

Június 30. A közös mise után hazaindulás. Buszból csodáltuk a más vidék, a nógrádi táj szépségeit. Gödön megálltunk fürödni. Meleg víz, úszómedence, park. Barátságos - kellemes - pihentető. Ez a lezárás pompás volt. Mindnyájan elismeréssel szívünkben érkeztünk Veszprémbe. Méboldné Valika találta ki, szervezte, tervezte az egész programot. Mindenminden jó volt. Köszönjük neki! Beszámoló célja, hogy mindnyájatokban kedvet ébresszek hasonló többnapos közös utazásokhoz.

*Korinek Mariann
Veszprémi Kolping Család*

Badacsonytomaj 2013.

Immár 10 esztendeje mindig sikerült megszervezni, hogy közösségünk együtt tölthessen egy hetet a nyári szünidőben. Ebben az évben harmadik alkalommal nyaraltunk Badacsonytomajban egy panzióban,

ahonnan festői kilátás nyílik a balatoni tájra. Mindig találunk új program-lehetőségeket. Idén a sok strandolás mellett ellátogattunk Tapolcára, ahol szép élmény volt a gyerekeknek a tavasbarlangi csónakázás és a gyönyörűen felújított kristály-tiszta vizű Malomtó körbesétálása. A Kolpingosok egy része a rossz időt kihasználva Hévízen a fürdőben töltötte el napját, a társaság másik fele pedig

a badacsonyi hegyen túrázott és a szépen rendbe hozott kilátóról gyönyörködtünk a Idén abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy prézes atyánk, Feri atya is eleget tudott tenni meghívásunknak, és a velünk töltött egy napon bőséges lelki útvalóval látott el bennünket. Nyaralásunk egybeesett Nagyboldogasszony ünnepével, és a szentmisén megismerkedtünk a helybéli (badacsonytomaji) Kolping családdal.

Örömmel fogadták meghívásunkat és délután a helyiek által készített finom sütemény mellett cseréltük ki tapasztalatainkat egymással. A családi hangulatú nyaralás, a közös főzések, az esti nagy beszélgetések és a vidámság egész évre nagyszerű feltöltődést nyújtott mindnyájunk számára, ezáltal még jobban megismertük egymást és önmagunkat is. Szeretnénk ezt a szép hagyományt sokáig megtartani.

Vakáció közösségben

Ebben az évben három időpontban és két helyszínen töltöttek el egy-egy hetet az Érsekvadkerti Kolping Család tagjai, hogy a világ zajából kiszakadva töltsenek fel az újabb kihívások leküzdésére. A három csoportos kirándulást a résztvevők nagy száma tette szükségessé, hisz ennyi embert egy időben, olcsó szálláson elhelyezni szinte lehetetlen. Középiskolásaink csapata friss diplomásokkal kiegészülve most is a Balatont kerülte meg kerékpárral, melyről összefoglaló írás olvasható újságunkban, míg a fiatal szülők gyermekeikkel lapzárta idején Bogácsra térnek vissza immár negyedik éve. Az „öregek”, ha nevezhetjük így 40 fős csapatunkat - mivel a korösszetételben 10 hónapostól 65 évesig sok évszám szerepelt, ismét Bogácsra vertek sátrat. A péntektől péntekig tartó nyaralásnál kirándulásokat most nem terveztünk. Szabad programokkal, igazi pihenéssel teltek napjaink, melynek mindennap közös pontja volt az együtt elfogyasztott, két-

két család által elkészített ebéd. Öröm volt látni a mindnyájunkat szolgáló, szorgoskodó kezeket, melynek eredményét mindig jóízűen fogyasztottunk el, épülve általa testileg és lelkileg egyaránt. Természetesen nem feledkeztünk meg a nyaralási idő alatti születésnaposokról, névnaposokról és a 12. házassági évfordulójukat ünneplőkről sem. Része volt napjainknak a gyógyvíz használata mellett a hosszan tartó beszélgetések, véleménycserék sora is. Egy üdülés nem igazi, ha abban csak a földiek kapnak helyet. Ignác napja fogadalmi ünnepe egyházunk közösségünknek. Mi most nem otthon ültük meg ezen ünnepet, hanem Bogácson, a szilvásváradai plébános úr által bemutatott szentmisével. Egyébként nem volt szentmise úgy, hogy ne képviseltettük volna azon magunkat, hisz ez így természetes. Ajándékot is hoztunk kedves olvasóinknak, az alábbi imát, amit nap-nap után imádkozik a helyi közösség:

Templomodból uram, mielőtt távozom
Földporába hullva újra imádkozom.
Buzgón esedezve arra kérlek Téged,
Ne ostorozd tovább sanyargatott néped.
Ha Tebenned bizva munkája után lát
Hullasd munkájára áldásod harmatát.
Ha könnyei között örömért kiált fel
Bűnbánatos néped, ó Uram, ne vesd el.
Hogyha vész rohan rá, s Tőled kér segílyt,
Hatalmas kezeddél hárítsd el a veszélyt.
Hogy így napról napra virradván öröme
Nevedet dicsérjük most és mindörökké.

*Bogács-Érsekvadkert, 2013.08.03.
emjé*

„Boldog vagy, mert hittél” (Lk)

Ezzel a jelmonddal indultunk útnak Miskolc irányába mi, budaörsi kolpingosok, a hit évében, 2013 nyarán, hogy a Szűzanya nyomait keressük, amerre csak járunk – az ő hitéből és bizalmából merítve magunk is erőt. Kiderült, a 35 fős csapatból sokan még soha nem jártak ezen a tájon. De az is – nem kis meglepetésünkre –, hogy többen évekig itt laktak, dolgoztak, sőt, itt születtek. Így a térség felfedezése közben sok érdekes személyes történetet is hallottunk.

Miskolchoz közeledve már mesziről kimagaslottak az avasi lakótelep fehér házai. Örültünk, hogy az Avasról hallott rossz hírek ellenére most már egy gyönyörű régi temető, harangtorony és református templom is eszünkbe fog jutni ezentúl. Miskolcon idegenvezető mutatta meg nekünk a város nevezetességeit a rekkenő hőségben. A Deszkatemplom ugyan zárva volt, de szép legendákat hallottunk régi szerelmekről, kincsekről stb. Szállásunk Miskolctapolcán volt, néhány percre a tetszetősre felújított, híres barlangfürdőtől. A miskolci városnézés után nagy kedvvel bolyongtunk, fürödtünk, úsztunk a változatos, fantáziadús járatokban, medencékben. Miskolctapolcán is – jellemzően a környékre –, megdöbbentően kísért a múlt: hatalmas bezárt épületek, gyárak, szállodák, de még a valaha népszerű strand is ma már kihalt, gazos, elhanyagolt.

Másnap irány Kassa, Európa egyik idej kulturális fővárosa – és a magyar emlékek tárháza. Igazi zarándokokként – amíg buszunk robogott velünk észak felé a gyönyörű hegyes-dombos tájon –, énekeket tanultunk a Szűzanyáról, felidézve csodálatos csíksomlyói, czestochowai útjainkat. Irodalomban jártas testvéreink pedig már Márairól meséltek nekünk. Örömmel fedeztük fel, hogy nemrégiben egy teret neveztek el róla szülővárosában, melynek közepén a szobra nem áll, hanem ül! Igazi dialógus ez, bárki leülhet vele szemben egy kis diskurzusra. Nagyon szép a felújított Rákóczi-ház, immár nemcsak szlovák, hanem angol és magyar feliratokkal. A Szent Erzsébet székesegyházban azonban riadalmat keltett a magyar nyelvű szent ének – a félelem még mindig létezik, akármilyen nehéz is ezt elhinni az Európai Unió korában. Hazafelé, ez még mindig Szlovákia – két csodálatos találkozás várt ránk: Csécsén a református tiszteletes asszony mutatta meg templomában a gyönyörű középkori freskókat, az utcán pedig a magyar királyok hatalmas faragott szobrai között lépdelhettünk. Egy pályázatnak köszönhetően tudta a falu ezeket felállítani. Szepsiben, a Szentlélek templomban prédikációval fogadott minket a plébános atya – együtt énekelünk, imádkoztunk vele. Elmesélte, hogy a templom körüli modern Reménység Útjának megáldását Erdő Péter frissen felszentelt püspökként végezte. A főtéren Balassi Bálint emlékművet találtunk. Örültünk minden magyar emlékek! Harmadik napunk volt talán a legmozgalmasabb, igazi kirándulónap: kisvonattal a garadnai végállomásig, onnan visszafelé gyalog az őskohó, majd a pisztáng-telep érintésével. A cél: Lillafüred. A híres Palotaszálló parkja ugyan felújítás alatt volt, így a vízesést nem sokan láttuk (kivéve

azokat, akik bekéredztek az építési területre), viszont ragyogó sétát lehetett így is tenni, majd leülni egy jó hideg sör mellé. Estefelé már a diósgyőri várjátékok forgatagában nézelődtünk, majd siettünk a találkozóra a Diósgyőri Kolping Család kedves képviselőivel, akik szívbeli szeretettel vendégelték meg bennünket. Nagyszerű beszélgetés folyt, sokat megtudtunk egymás életéről, munkájáról.

A vasárnap délelőtti szentmisére a miskolctapolcai Jézus Szíve Sziklakápolna harangja hívott minket. Székely kapun át léptünk be a hangulatos kertbe. Feltekintve máris a Szűzanya kőbe faragott szép ábrázolását láthattuk. Elámultunk az emberi találékonyságon, szorgalmon, amellyel ezt a szép templomot, majd annak körfolyosóját bevették a tufa-közetbe 1935-ben, hogy a Tapolcán üdülők méltóképpen találkozhassanak az Úrral. Mi ezzel búcsút is intettünk a borsodi tájnak, hogy hazafelé betérjünk még egy méltán híres városba, Egerbe. Itt már mindenki maga dönthette el, merre is tart: volt, aki a magyar áruk vásárán keresgélt kis emléket, finom harapnivalót, gyümölcsöt, volt, aki a bazilikába igyekezett. Gyógyvizet töltöttünk palackjainkba, és a közös ebédet a Szépasszony-völgyben költöttük el, nagy meglepetésünkre cigányzene mellett. A finom helyi borok kóstolása sem maradt el, így érthető, hogy jó hangulatban, testben-lélekben felüdülve érkezünk vissza Budaörsre az esti órákban.

SSZK

Kolpingos biciklitúra a Balaton körül

Nagyon örültünk, amikor áprilisban Krisztián megkeresett bennünket, hogy lenne-e kedvünk velük tartani júliusban két keréken a Balaton körül. Johnnyval rögtön a naptárunkhoz kaptunk, hogy itthon leszünk-e a nyár közepén. Természetesen az időpont megfelelt, így nagy lelkesedéssel vágtunk neki a túrának. Az útvonal számunkra nem volt ismeretlen, hiszen a hittanos közösségünkkel már hagyományra vált, hogy minden évben körbeciklizzük a Balatont. Július 25-én reggel indultunk a Déli pályaudvarról vonattal. Negyed nyolcra értünk oda, és nagyon megijedtünk, amikor a kígyózó sort megláttuk a jegypénztárnál. De végül elértük a vonatot, így időben érkezünk Balatonakarattyára, ahol már az Érsekvadkerti Kolping Család fiataljai vártak bennünket. Krisztián bemutatott bennünket a csapatnak, és ismertette a hétvégi túránk menetét. Ezek után nekivágtunk az első nap viszontagságos 84 kilométerének. Az első nap sok-sok megpróbáltatása (defektek, kondícióhiány, a nagy meleg, domborzati nehézségek... stb) után megérkezünk Badacsonylábihegyre, ahol az első éjszakát egy nagyon kényelmes kempingben töltöttük. A bőséges vacsora után izgalmas Balatoni kvíz játékokra került sor, Eszti és Krisztián szervezésével. Másnap tovább folytattuk a túrát

Balatonfenyves felé. Utunk közben a Szigligeti várban egy vitézi bemutatót tekinthettünk meg,

Szombaton pihenőnapot tartottunk, egész nap strandoltunk, beszélgettünk, játszottunk, majd

majd kis pihenés után tovább indultunk. Keszthelyen egy biciklis pihenőben megebédeltünk, majd a fárasztó út után nagyon megörültünk, amikor a Balatonfenyvesi Kolping házba megérkezünk. A szállásunk elfoglalása után a fiúk elmentek vásárolni, majd lementünk a Balatonhoz fürdeni. Este a vacsora után kitöltöttük az újabb Balatoni kvízt, majd Krisztián húgának, Annának megünnepeltük a névnapját! A balatonfenyvesi szállás mindenkinek elnyerte a tetszését: a kertben található hatalmas trambulín, amin (a fáradságunk ellenére) egész este jókedvűen ugráltunk, valamint a közös kiülő, ahol közös programjainkat töltöttük.

közös sütögetéssel és a szokásos kvízzel zártuk a napot. Vasárnap reggel misével köszöntöttük a napot, majd szállásunkat elhagyva nekivágtunk az utolsó 71 km-nek, és meg sem álltunk Balatonkeneséig, ahol végre elmondhattuk, hogy „jaj, de jó, körbetekertük négy nap alatt a Balatont”. Ebéd után szomorúan búcsúztunk el az érsekvadkertiektől, majd Johnnyval vonatra szálltunk. Ezúton is nagyon köszönjük, hogy együtt sportolhattunk, nyaralhattunk az érsekvadkerti ifjúság csapatával!

Sári és Johnny (Budapest Vízi városból)

Mikor tűnik el a magyarság?

Sokan nem tudják kellően érzékelni, hogy mit eredményez az, ha egyre kevesebb gyermek születik. Még azt is hallani, ha kevesebb lesz a születések száma, megnő az esély arra, hogy teljes foglalkoztatás következzen be.

Miről is van szó?

1980-ban (azaz 33 éve) 148 ezer gyermek látta meg a napvilágot, 1996-ban már 36 ezerrel kevesebb, s 2012-ben már csak 90 ezer, azaz a

mért 33 évben a csökkenés 58 ezer fő volt, ami közel 40 %-nak felel meg. Ez hozzávetőlegesen azt jelenti, hogy 2040-re az évi születések száma 60 ezer alatt marad, s ha ezt a tendenciát nem tudjuk megfordítani, akkor a századfordulóra, azaz 2100-ra a születések száma évi 15 ezer körül lesz, ami csupán 10 %-a az 1980 éves tényadatnak. Emellett az ország lélekszáma 4 millió körül fog alakulni. Ez még önmagában nem is lenne nagy tra-

gédia, hiszen nem a mennyiség határozza meg a minősége. Ám bár kérdéses, hogy a következő 90 évben milyen iskolázottsággal rendelkező társadalmi rétegek fognak nagyobb hajlandóságot mutatni a gyermekvállalásban. A „Ratkó” korszakban (1950-56) születettek is nyugdíjba vonulnak 2020-ig (például az 1953-55-ös években 640 ezer gyermek született a három év alatt), s ha ők megérik a jószolt életkort (65-72 évet), akkor az

ő nyugdíjaik járulékaiknak befizetésénél jeleskednie kell annak a három korosztálynak is, akik 1997-98 és 2000 években születtek, de ők összesen csak 290 ezren vannak, szemben a 640 ezres 'ratkósokkal.' A népszaporulatnál az un. teljes termékenységi arányszám, hétköznapi nyelvre lefordítva azt jelenti, hogy egy dolgozónak pár tizeddel több nyugdíjast kell eltartania, ha nem akar abba a szégyenbe kerülni, hogy a szülői korosztályát cserbenhagyja. Így aztán, ha tisztességesen akar eljárni, akkor gondolkozhat azon a megoldáson, hogy az életszínvonala megtartása miatt kevesebb gyermeket vállal, azaz a spirál folytatódhat.

Néhány év népességi adatai

Évszám	Népesség ezer főben	Születések száma ezer főben	Természetes szaporodás ezer főben	Termékenységi arányszám	Megjegyzés
1919	7860	217	60		az első békeév
1920	7940	249	79		Trianon június 4.
1941	9340	123	54		háborúba lépés éve
1946	9042	169	33	2,38	az első békeév
1953	9595	207	95	2,76	3. „Ratkó” év
1954	9706	223	117	2,97	4. „Ratkó” év
1955	9825	210	113	2,90	5. „Ratkó” év
1961	10029	140	44	1,94	első 2 alatti
1967	10223	148	39	2,01	
1968	10275	154	39	2,06	
1969	10316	154	38	2,03	
1980	10707	149	3	1,92	
1981	10700	143	-2	1,88	első apadás
1989	10398	123	-21	1,78	
1990	10374	126	-20	1,84	rendszerváltás éve
1993	10357	117	-33	1,68	2011-ben érettségiztek
1994	10343	116	-31	1,64	2012-ben érettségiztek
1995	10311	112	-33	1,57	2013-ban érettségiztek
1999	10238	95	-49	1,29	először 100 ezer alatt
2000	10211	98	-38	1,31	
2004	10108	95	-37	1,28	csatlakozás az Unióhoz
2009	10022	96	-34	1,33	
2010	10000	90	-40	1,26	
2011	9958	88	-41	1,24	először 10 millió fő alatt
2012	9985	90	-39	1,34	

A trianoni sokk után 23 év telt el a háborúba lépésünk évéig. Az ország másfél millió fővel

gyarapodott ezen időszak alatt. A rendszerváltástól napjainkig szintén 23 év telt el, ami alatt 400 ezer fővel fogytunk, annak ellenére, hogy hozzávetőleg 200 ezer külföldi magyar telepedett le hazánkban. Tehát a tényleges fogyás 600 000 fő.

Az 1995-ben született gyermekek az idén érettségiztek, illetve felvételiztek. A diákok kétharmada bekerült valamely felsőoktatási intézménybe, s minden második 1995-ben született gyermek állami ösztöndíjas keretbe került be.

Hazánk a két világháború közben (világválsággal terhelve) példátlan gazdasági fejlődésen ment át.

A rendszerváltást követően 168

háború között a dolgozók aránya meghaladta a lakosság 65 %-át, egy átlagos dolgozó 6-8 évvel többet dolgozott a nyugdíjaztatásáig. Jelenleg a népesség közel 40 %-a dolgozik, s nem ritka, hogy 26-28 éves kor után jelenik meg a dolgozó a munkaerőpiacon. Jelenleg a nők 50 %-a 30 év alatt nem vállal gyermeket.

Sajnos sok egy irányba mutató kedvezőtlen tényező nehezíti meg hazánk fejlődését, s a demográfiai adataink miatt is ideje lenne megkongatni a vészharangokat.

(Vigasztalásképp: az USA és a fejlett uniós országok helyzete sem rózsásabb, bár az ő termékenységi mutatóik sokkal jobbak, de ezt az iszlám (és egyéb) betelepülteknek köszönhetik. Az USA-ban már annyian beszélik a spanyolt, mint az angolt, ráadásul az angolul beszélők jelentős részének nem fehér a bőre. Angliában, Franciaországban, Németországban pedig 2050-2060-ra becsülik azt az időpontot, amikor az iszlámhívók lesznek többségben. Sajátságos „gyarmatosítás”.) A jelenlegi családtámogatási rendszert az állam csak működteti, de az ehhez szükséges forrást maga a társadalom állja. A gyermekvállalást magánügynek tekintjük, de bármilyen furcsa, egyben össztársadalmi ügy is. A nyugdíjba vonult szülői (nagyszülői) korosztályt ugyanis az általuk felnevelt unokák (gyermekek) fogják eltartani. Azokat is, akik több gyermeket neveltek fel, s azokat is, akik nem hagytak utódot maguk után. A gyermeknevelés sok gondal, áldozattal jár, ráadásul pénzbe is kerül, persze a családokat általában bőven kárpótolják azok az örömök, amelyek egy családon belül érhetik őket. A gyermektelenek sem a nehézségekkel, sem az örömmel nem találkozhatnak, viszont az életszínvonaluk lényegesen magasabb lehet, mint ahol egy, főleg több gyermeket vállalnak. Mindenkinek szíve joga eldönteni, hogy vállal-e gyermeket, vagy sem, ez alapvető

emberi jog. Az viszont, hogy nem vállal gyermekét, ösztársadalmi szinten úgy jelentkezik, hogy „nem tett bele a közösbe”, ha úgy tetszik, nem biztosította saját maga számára, hogy az utódai megtermeljék a nyugdíját, azaz ezt más utódjaitól várják el. Ezt az ellentmondást célszerű lenne feloldani.

A pénzvilágban teljesen kizárt, hogy az egyének által befizetett magánnyugdíj összegek bekerüljenek a közösbe, azaz kiegyenlítődjék a befizetők közötti különbség. A gyermekvállalást is felfoghatjuk úgy, mint egy önkéntes nyugdíjpénztárt, ahová ki-ki igénye, és lehetősége szerint fektet be, annak érdekében, hogy a nyugdíjas éveit gondtalanul tölthesse el. Ezen logika mentén célszerű lenne felülvizsgálni a gyermekes családok, kontra a gyermektelenek helyzetét.

A közvélemény-kutatások szerint a fiatalok túlnyomó többsége 3 gyermeket tervez felnevelni. Ezzel szemben az 1,3-as termékenységi

index ennek a felét sem igazolja. A lemorzsolódásnak több oka is lehet. Van, akinek nem sikerül megfelelő tartós párkapcsolatot kialakítani. Sokan nem vállalnak gyermeket, mert felelősséggel szeretnék felnevelni, de úgy ítélik meg, hogy a körülmények ezt nem teszik lehetővé. Vannak, akik a remélt karrier miatt nem mernek kockáztatni, s a gyermekvállalást „rábízzák” az „alsóbb rendű” rétegekre. Végezetül vannak olyanok, akik ad absurdum egészségügyi okokból nem vállalhatnak utódot. Néhány extrém esetet leszámítva, teljesen mindegy, hogy a gyermekvállalásra miért nem került sor, a lényeg az, hogy az egyén nem tett be a közös „gyermeknyugdíj pénztárba” egy „vasat” sem, jobban élt, mint a családos társai, és elvárja, hogy a mások által felnevelt gyermekek tartásuk el őt a nyugdíjas évei során. Ugye, ha pénzről lenne szó, természetesnek tartanánk, hogy más nem részesülhet az általa befize-

tett összegből. De ebben az esetben, ha gyermekekre fordítjuk le a példát, sokan berzenkednek. Pedig a helyzet teljesen egyforma. Az ellentmondás feloldásának van egy viszonylag egyszerű módja. Az, aki egy bizonyos életkorig nem vállalt gyermeket, a jövedelme egy részét fizesse be a közösbe annak arányában, hogy mennyire vonta ki magát a közös felelősség vállalásából. Mindezt az adót, ha úgy tetszik „utód-megváltási díjat” addig fizeti, míg az első gyermeke megszületik, ekkor az összeg feleződik, majd a második után megszűnik. Vélelmezhető, hogy az „utód-megváltási díj” bevezetése ösztönzően hatna a gyermekvállalásra azok körében, akik valamely ok miatt lemondtak volna az eredetileg tervezett három gyermekről. Tudom, a gyermek nem pénz, de a nemzet számára a legnagyobb befektetés.

(zsoltibácsi)

NEMZETKÖZI HÍREK

Kedves Kolping Testvéreim a világ minden táján!
Kedves Támogatóink!

A Kolping Egyesületekben az augusztus hónap is igen mozgalmas volt. Addig amíg egyesek nyári szabadságra vonultak pihenni, a Kolping testvérek arra használták szabad idejüket, hogy meglátogassák egymást és elmélyítsék az

egymás közötti barátságokat. Az elmúlt években szervezetünk logójára került a helyi és nemzetközi csereprogram. Partnerkapcsolatok a különböző országok között, az egyházmegyék között, országon belüli Kolping egyesületek között, mind – mind az egymás iránti szolidaritást erősítik. Tagjaink személyes tapasztalják meg, személyesen tájékozódnak ezeken a nyaralásokon az egyes országok, egyházmegyék, országon belüli Kolping családok örömeiről és problémáiról, úgy, ahogy az Kolping atyánk idejében volt. A kölni Nemzetközi Kolping Központ minden munkatársa nevében kívánok az elkövetkezendő hónapokra sok sikert, emlékezetes programokat! Hűség Kolpinghoz!

Markus Demele
a Nemzetközi Kolping Szövetség titkára

Nemzetközi Kolping Imanap Ruandáért

A nemzetközi Kolping imanappal minden év október 27-én Kolping Adolf boldoggá avatására emlékezünk, ami 1991. október 27-én volt a római Szent Péter téren. Ezen a napon imádkozunk Kolping atyánk szentté avatásáért is. A Nemzetközi Szövetség egymás jobb megismerésére törekedve egy-egy országért is felajánlja az ezen a napon elhangzó imákat. Az idén Ruandáért ajánljuk fel imáinkat. Mint minden évben, a Nemzetközi Szövetség ismertetőt ad ki az adott országról, a Kolping mise liturgiájáról.

Letölthető a nemzetközi honlapról www.kolping.net, vagy kérhető Roswitha Danz kolleganómtól a riswithadanz@kolpig.net e-mail címen.

Elhunyt a Nemzetközi Kolping Szövetség Igazgató Tanácsának nyugalmazott tagja

Mély fájdalommal értesültünk Josef Schulte halálhíréről, aki augusztus 14-én költözött el közülünk. 1926-ban született. A Greveni Kolping Család tagjaként kezdte a Kolping mozgalomban a munkát, 1943-ban. Bekapcsolódott a Német Szövetség, majd a Nemzetközi Kolping Szövetség munkájába. Sok német és nemzetközi kitüntetéssel jutalmazták lelkiismeretes, önfeláldozó munkáját. Imádkozzunk lelki üdvéért!

Parlamenti választások Németországban

A Nemzetközi Kolping Szövetség, mint civil szervezet különböző fórumokon a választásokon való részvételre buzdítja tagjait. A megválasztandó parlamenti képviselők nem csak a német állampolgárok ügyeket képviselik majd, hanem beleszólásuk van a nemzetközi eseményekbe is. A Nemzetközi Kolping Szövetség felhívja tagjait, hogy a www.kolping.net címre írjanak rövid levelet, megerősítve akartunkat abban, hogy a megválasztandó parlamenti képviselők a Katolikus Egyház Szociális-Társadalmi Tanításának iránymutatásait vegyék figyelembe munkájuk során.

Használaton kívüli mobiltelefonok begyűjtése

Ebben az évben a Nemzetközi Szövetség nem bélyeggyűjtésre buzdítja tagjait, hanem használaton kívüli mobil telefonok gyűjtésére. A használaton kívüli mobiltelefonok sok értékes, újra hasznosítható alkatrészt tartalmaznak. Az augusztusban kezdődött begyűjtést a Kolping-Recycling GmbH, Fluda koordinálja. A begyűjtött mobiltelefonok alkatrészeinek felét, a telefon javítással foglalkozó Kolping családok kapják a világ minden részén, a másik felét a német Kolping ifjúság rendelkezésére bocsátják. A kampány még csak augusztusban kezdődött, de a Starstedi Kolping Család már 668 telefont gyűjtött és adott át. Részleteket a www.kolping-recycling.de honlapon olvashattok.

Kolping nap 2015.

Még be sem fejeződött Kolping atya születésének 200. évfordulójának megünneplése, de a Német Kolping Szövetség már megkezdte Kolping halálának 150. évfordulója megünneplésének szervezését. Az ünnepség 2015. szeptember 18-20-án lesz Kölnben. 15.000 tagot várnak erre a hétvégre nem csak Németországból, hanem a világ minden tájáról erre a felejthetetlennek ígérkező hétvégére. Részleteket nyomon követhetitek a Facebook oldalain a www.facebook.com/Kolpingtag2015 címen.

Virágzó Szövetség - mostoha körülmények között

Augusztus hónap folyamán Markus Demele főtitkár látogatást tett Kolumbiában, hogy megismerkedjen a Kolping Családok munkájával és az ott folyó projectekkel. Kolumbiát a világ sok országában a drogháborúkról, a drog természetéről ismerik. Pedig Kolumbiának van egy másik arca. Soha nem kapott publicitást a Kolping családok szegényekért végzett szolidáris, áldozatos munkája. Például egy Kolping család újrahasznosítható anyagokat gyűjt, míg a másik ebédet ad olyan diákoknak, akik messze laknak, vagy fafeldolgozással foglalkoznak. A kép igen színes. A Kolping családok egyik legfontosabb alapkövei a Kolumbiai társadalomnak. Partnerkapcsolatuk a kölni egyházmegyével igen szoros. Az ő segítségükkel tanulták meg, hogy egymástól tanuljanak, egymás segítségével közösségeik erős alapokra helyeződjenek. A kolumbiai kolpingosok áldozatos munkája erősíti a térségben a békét, a szolidaritást, és méltó tagjai a Nemzetközi Szövetségnek.

Az Afrikai Kontinens Szövetség találkozója

Augusztus hónapban rendezték az Afrikai Kontinens Kolping Szövetségeinek találkozóját. A találkozó célja a tapasztalatcsere és az egymás módszereinek bemutatása volt. Részt vett a Gána, ahol négy Kolping család működik, de ott volt Uganda is, ahol több mint tízezer Kolping tagot jegyeznek. A találkozó vendége volt Msgr. Ottmar Dilleburg generalprézes atya is, aki a Kolping 2017. évi programról tájékoztatta a megjelenteket. A kontinens-találkozó után is élénk tapasztalatcsere folyik majd a Szövetségek között. Egymást erősítve helyezik szilárd alapokra a nemzeti Szövetségek és Kolping családok munkáját.

Sikertörténet Indiából

Roselin Jeeva beszámol, hogyan változta meg a Kolping mozgalom az életét. Édesanyja a Porpalampattu Kolping Család tagja. Ezt a környéket nagyon szegény emberek lakják. Miután Roselin sikeres vizsgákkal befejezte az iskolát, szeretett volna tovább tanulni. Szülei viszont nem tudták finanszírozni lányuk továbbtanulását. Az Indiai Kolping Szövetség ekkortájt indított egy számítógépes programozói tanfolyamot, amelynek tandíját kölcsönként adta a résztvevőknek. Roselin olyan sikeresen végezte el a tanfolyamot, hogy a Kolping Iskola munkatársként alkalmazta. Így nem csak a tanfolyam költségeit tudta visszafizetni, hanem szüleit és testvéreit is támogatja fizetéséből. „Soha nem lettem volna képes a Kolping nélkül ilyen teljesítményre. Ezúton is köszönöm a lehetőséget.” Indiában a Kolping a szegény negyedekben élő fiataloknak ad kitörési lehetőséget. A 27 ezer Kolping tag kölcsönökkel támogatja a továbbtanulókat és ezzel lehetőséget biztosít számukra jövőbeli életük megalapozásához.

A Kolping családok hagyományai a nyugati körzetben

Gyalogos zarándoklat a lentiszombathelyi Mária-fához

A negyedik főzőverseny

„Itt, a villámsújtotta tölgyfa árnyékában, a Mária szobor lábánál minden jelenlét alkalom arra, hogy szívünket felemeljük Máriához. Az Úr mindenkinek adott feladatot. Máriának a legszentebbet: Jézus anyja legyen. Az ide zarándokoló Kolping családok tagjainak: a kolpingi eszme, a keresztény küldetésünk hirdetését. A maihoz hasonló örömteli találkozások után hitem szerint mindenki megerősítést kap feladatának teljesítéséhez.” A fenti gondolatokat a lenti-szombathelyi Mária-fánál tartott szentmisében hallottuk Köbli Tamás plébános úrtól. A Mária-fa törté-

nete a török időkre nyúlik vissza. Több legenda is fűződik a szobor rátalálásához, viszontagságos „életéhez”. / Egy következő írásban részletesen közreadjuk. Szerk./ A szobrot sok-sok éve az öreg tölgy oltalmára bízta. A fát villám sújtotta, de a szobor sértetlen

maradt. Eltűnt - megtalálták. És ma is ott vigyázza a tisztást, oltalmazón néz az arra elhaladó szántóvetőkre, erdőkerülőkre, az előtte elhaladó kerékpárúton meg-megálló utazókra - és védi, óvja őket! A helyi Szent Katalin Kolping Család nyolc éve hívja és várja ide a nyugati körzetből a zarándokokat. Magam is többször részese voltam szívmengető találkozásoknak, az együttlét örömeinek a Mária-fánál. Az idei évben hét Kolping család jött el és a helybéli közösségekkel együtt ünnepelt. Volt ennek a napnak még egy kedves és izgalmas színfoltja. A főzőverseny! Egy korábbi „versengés” újjáéledése. Tíz évvel ezelőtt Sümegprágán volt az első főzőverseny. Három éve Városlődön forrt a gulyás, és már második éve itt, Lenti-szombathelyen. Hála a helyi Kolping család gondos, mindenre figyelő, szeretetteljes szervező munkájának, ragyogó napsütésben, derűs hangulatban kezdődtek az előkészületek. Helyfoglalás, az üstök felállítása, „nyersanyagfelvétel” /hús/, taktikai megbeszélések, az ellenfelek titkainak felderítése - nem különben egy fantasztikus illatú és zamatú eperpálinka elfogyasztása! Igen nagy jókedvvel és komoly hozzáállással készült a gulyás hét kondérban! A résztvevő csapatok: a lenti Szent Katalin Kolping Család; a lenti

egyházközség és a helyi KÉSZ szervezet csapata; Lenti város csapata; a Veszprémi Kolping Család Egyesület, a szombathelyi Kolping Család, az alsópáhoki Kolping Család, a körmendi Kolping Család. Az íz- és a színvilág harmóniája mellett a tálalás stílusa is nagyon fontos szerepet kapott a bírálati szempontok között. A zsűri elismeréssel szólt minden „alkotásról”. Úgy döntött, hogy csak 1.2.3. helyezés lesz. Legízletesebbnek a körmendiek gulyása bizonyult. / Megkóstoltam, ízlett./ A mi / veszprémi/ főztünkkel nem valottunk szégyent: a 3. helyezettnek járó díjat: a feliratokkal, nemzetiszín szalaggal díszített fakanalat hoztuk haza. Minden helyezett ilyen kapott, és egy oklevelet. A városnak is fontos és kedves a Mária ünnep, a Kolping család minden rendezvénye. Ezt mi sem bizonyítja jobban, minthogy Horváth László polgármester úr is velünk tartott egész nap egy kedves, sürgő-forgó önkormányzati képviselő hölgy Gáspár Livia társaságában. Minden résztvevő Kolping tag nevében köszönöm a Szent Katalin Kolping Családnak, hogy ápolják a múlt szép hagyományait, közkinccsés teszik időről időre mindazt, amire és ahogyan emlékeznünk kell!

*Nagy Árpádné
Veszprémi Kolping Család*

PROGRAMAJÁNLÓ

Szentendre

Szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődőket a Kolping Ház közösségi termében. (Péter-Pál utca, bejárat a Török köz felől.) Előadásaink programjai, előadói:

2013. szeptember 21-én, szombaton 16 órakor Dr. Benedeczky István egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a New York-i Akadémia tagja: „Az erény eredete”.

2013. október 5-én, szombaton 16 órakor Kovács Róbert rendőr alezredes: „Hogyan óvjuk meg értékeinket és magunkat?”

2013. november 16-án, szombaton 16 órakor Tóth László villamosmérnök: „Látogatás délvidéki végvárokban – kirándulás a Kazán szorosig. Vetített képes úti beszámoló”.

2013. november 30-án, szombaton 16 órakor Dr. Dietz Ferenc polgármester: „Új pályán az önkormányzat”.

2013. december 13-án, szombaton 16 órakor Kolping karácsonyi ünnepség: Kisiskolások karácsonyi műsora Karácsonyi elmélkedés Kötetlen baráti beszélgetés, melyre kevés harapnivalót, innivalót és sok vidámságot hoz magaddal!

Budapest

Szeretettel hívunk az első pénteki konferencia beszédekre! 2013-2014 évben is a Városmajori Jézus Szíve Plébánia (1122 Bp. Csaba u. 5.) megszervezi a családoknak szóló első pénteki konferencia beszédek az esti szentmisék (18.00 óra) keretében. Mellékelten küldöm a konferencia beszédek témájának címét, a főtisztelendő atyák nevét valamint a Simon András Jézus Szíve grafikáját. A szentmisékre minden alkalommal más főtisztelendő atyát hívunk, arra kérve, hogy 20-25 perces szentbeszéd keretében mondja el a megjelölt, családokat érintő témáról gondolatait, vala-

mint a téma gyakorlati vonatkozásait. Mi a mai valóság. Szeretnénk, ha minél többen vennének részt ezeken a szentmiséken, hogy együtt imádkozzunk.

Első pénteki szentmiséinktől, a homiliáktól és a közös imától azt várjuk, hogy a családok, a keresztény hívek hozzáállásában és tetteikészségében megfelelő változást eredményezzen. Az esti 18.00 órai szentmise után a Plébánián lehetőség van a szentbeszédben hallott gondolatok megbeszélésére az atyákkal. Minden családot, fiatalot sok szeretettel hívunk és várunk!

Folytatódik a Szülők Akadémiája Csepelen

Előadó: Pécsi Rita

Az előadások ideje és témái:

2013. szept. 18. szerda, kezdés 18 óra Serdül a kölkök címen. Miért fontos ez az életszakasz? Hogyan álljunk hozzá? Miért távolodik el? Miért zárkózik be? Tűrjük ezt a minősíthetetlen hangnemet, vagy hogyan kezeljük?

2013. okt. 9. szerda, kezdés 18 óra (M)Ilyenek a kamaszok?! Nem csupán nézzük, hanem a továbbfejlődés módszereit is számba vesszük. Rajongás, csápolás, sztárolás, rossz társaságba keveredés, nem tanul, de minden hülyeségben részt vesz. Facebook, ábrándozások, öltözködés - mivel szálljunk szembe és mivel ne?

2013. nov. 20. szerda, kezdés 18 óra Királyi Én születik! Elengedés, önállóság - mennyi, mikor? Mi van, ha megreked a fejlődés? Mamahotel? Mi a szülő, a nevelő szerepe ebben az életkorban? Osztottak még nekünk egyáltalán lapot? Pályaválasztás, saját hit... Meddig tart a serdülés?

2013. december 4. szerda, kezdés 18 óra Érted haragszom! - de nem mindegy hogyan! témát. Ez az indulatkezeléssel foglalkozik, tippek, fogások a haragkezelés ta-

nításához, az építő és a leépítő kritika módjai. Úgy gondolom, ez is olyan alaptudás, amivel mindenkinek rendelkeznie kellene, aki emberek között él...

Az előadások helyszíne: Szent Imre Ház Kolping Otthon 1215. Bp. Kiss János altábornagy u. 43.

Abádszalók

A Miskolc Mindszent Kolping Család szeretettel meghívja

2013. szeptember 21-én szombaton 10 órakor kezdődő

„III. Körzeti Főzőverseny Abádszalókon” rendezvényére

Helyszín: Abádszalók, István király u. 9. / Kolping-ház/

Program:

9, 30 órától: Érkezés, regisztráció
10, 00 órától: Főzőverseny kezdete
12, 00 órától: Úrangyala imádság
12, 30 órától: Ebéd, a családok által készített ételekből
14, 00 órától: Fakultatív programok

Elérhetőség: Németh István
tanar02@hdsnet.hu

Gyöngyös

Szeretettel várjuk a Keleti körzeti Kolping Családok képviselőit a Gyöngyösi Ferences Plébánia Fájdalmas Szűzanya búcsújára: **2013. 09. 22-én**, vasárnap

A program:

A Máriás csoportok reggel 7 és 9 óra között érkeznek. Egyenkénti köszöntésük 8.30-kor kezdődik, mely folyamatosan tart a szentmise kezdetéig. Szentmise: 10. órakor, melyet ünnepélyes körmenet követ és a Gyöngyösi Úrangyalával zárul.

A szertartás után a Kolping Házba szeretettel várunk minden Kolping Családot egy egyszerű egy tál ételes ebédre, s gyöngyösi borocska melletti baráti elbeszélgetésre. Mielőbbi szíves visszajelzéseket várva, szeretettel, a Gyöngyösi Kolping Család Jelentkezés: László Ferenc, laszlo.f@upcmail.hu

